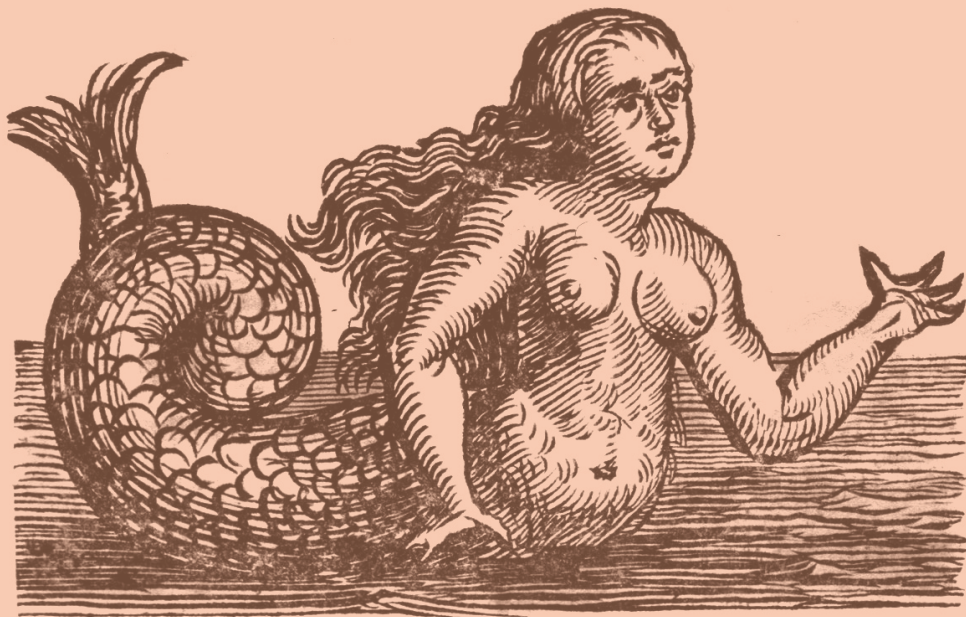


RAFFAELE PINTO



20.10.25 —
09.03.26

SESSIONS
MENSUALS

La Divina comèdia, II: **Purgatori**

Lectura i interpretació
d'un clàssic



CURS DE L'INSTITUT D'HUMANITATS DE BARCELONA

Horari: dilluns, 18.30–20 h
Preu: 70 € / reduït:* 55 €
Idioma: castellà
Modalitat: presencial (places limitades) / *online*

* Consulta el nostre web.
L'Institut es reserva el dret de canviar aquest programa si les circumstàncies l'hi obliguen.

Montalegre 5,
08001 Barcelona
T. 93 412 2174
info@instituthumanitats.org
www.instituthumanitats.org

Organitza



Col·labora



Amb el suport de



Aquesta lectura interpretativa i progressiva de la *Divina comèdia* —per grups de cants, en sessions mensuals al llarg de dos anys— es proposa explorar el text tot seguint les principals línies narratives, motius i personatges memorables que fan que el llibre sigui una immortal obra de poesia i un monument literari amb una potència expressiva i de pensament que resisteix magníficament el pas del temps. No només es tracta de poesia en el sentit estrictament formal, sinó també d'un pensament que, en el més alt nivell filosòfic, travessa de manera genialment crítica i innovadora tots els camps del saber: la religió i la història, la societat i els costums, el llenguatge i la política, l'economia i l'art en les seves formes expressives concretes. Ben ancorada en la societat i la cultura del seu temps —el final de l'edat mitjana—, aquesta obra és també una projecció de futur, en ser tan plena d'intuïcions visionàries, o profètiques; una obra que mostra, a la posteritat, és a dir a nosaltres, valors i utopies vigents. Poeta europeu com cap altre, i com cap altre coneixedor i hereu de la tradició antiga i medieval, Dante va intuir, quan començaven a forjar-se, els continguts de la civilització moderna, les seves virtuts i els seus conflictes, bo i projectant-los en la dimensió eterna i utòpica del més enllà cristià.

Les tres parts en què es divideix l'obra, *Infern*, *Purgatori* i *Paradís*, corresponen a tres paisatges físics —que el protagonista recorre físicament— i a tres dimensions espirituals en què els personatges —ànimes de difunts— prenen vida i realitat com en cap altre poema anterior. Per una genial paradoxa, Dante va descobrir, en la ficció novel·lesca de la transcendència, el sentit immanent del món i la manera de representar-lo.

- 20.10.25** Cants I–V.
- 10.11.25** Cants VI–XII.
- 15.12.25** Cants XIII–XVIII.
- 12.01.26** Cants XIX–XXIII.
- 09.02.26** Cants XXIV–XXIX.
- 09.03.26** Cants XXX–XXXIII.